

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Postán vagy Pécsell hához küldve: EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr. FÉL ÉVRE 2 „ 50 „ NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasábos petitor egy-szeri megjelenésért 6 kr., 3-szorért 5 kr., 10-szorért 4 kr. fizetendő.

Szerkesztőség: János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

Kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak

A magyar ifjúság.

A fájdalom mély sebével a kebleken hagyta el a budapesti ifjúság küldöttsége a miniszterek elfogadó termét, ahol kérő szavuk megtagadva, ők maguk elutasítva lettek.

A véderő-törvényjavaslat tehát úgy, ahogy az a ház asztalára került el fogadhatni, s ők a magyar ifjúság, a jövő Magyarországnak mai képviselői ki vannak szolgáltatva egy idegen hatalom szekaturájának.

De nem, azt nem fogják megengedni a haza hazafias polgárai, akikhez mint utolsó fórumhoz fordulnak esedéklő szavukkal s akikkel a megpróbáltatás szent napján együtt küzdöttek és egymást halálig támogatták ugyanazon hatalom, az elnyomatás durva eszközök ellen.

Ha a szabadságot az ifjúság lángoló lelke nem táplálná, s ha a szabadság eszméje az ifjúság lelki fölmélegitene nem tudhatná, sötétség lenne az egész földön.

És a szabadságnak fényes, melegítő, lelkesítő, éltető sugarait el akarják homályosítani, ki akarják oltani ma Magyarország földén éppen azok a férfiak akiknek szent kötelességük éppen ellenkezőleg az volna, hogy annak ragyogó dícsőségét napról-napra emeljék. Szent kötelességük, mert hiszen ha a nemzetgyilkos bérenczek ránkzudálásának szörnyű napjaiban az a ma úgy lenézett és jogjaiban megcsufolt nép és az ifjúság halált megvetve sikra nem szállott volna, ama szabadság védelmére melynek gyümölcsét a nagy urak élvezik leginkább, hát akkor manapság bizony nem volna magyar miniszterium a világon és nem volna Tisza Kálmán miniszterelnök.

És mégis! Mégis meg kellett azt érnünk, hogy oly javaslatot terjesszen a ház elé ez a réven szerzett szabadságunk talajából nőtt kormány, amely tönkre tesz e hazában mindent ami még éltető forrása lehetett volna a szabadságnak.

Az egyik szakasz, a 14-ik megnyírbalja a parlamentnek a hadseregnek gyakorolt ellenőrzési jogát, mely ugyanis olyan szűk határok közt mozgott, hogy szinte sérlemes volt a nemzetre már a régi alakjában is. És most még abból is le fognak faragni, lehetővé teszik a kormánynak, hogy 10 év múlva ha nem akar új törvényt hozni provizóriummal kormányozhasson tovább.

De tönkreteszi ez a törvény a magyar ifjúság egzisztenciáját is. Mert a ki jövőre nem lesz elég szolgalelkű vagy észreveszik rajta, hogy a szabadság eszméit hordja keblében, azt durva kaszánya-figyelem alatt két éven át fogják tartani, s mivel időt nem engednek neki, hogy ezalatt tanulmányait folytathassa, megszakították öt tanulmányait és pályavesztett emberré teszik.

Meg fog ez történni az olyanokkal is akik tudnak németül, hát még azokkal, akik nem tudnak s akiknek természetesen a német nyelvet nem veszi be?

Gondoltnak is borzasztó, hogy ezentul büntetés érhesen valakit a magyar hazában azért mert idegen nyelvet nem akar vagy nem tud meg tanulni! Mi értelme és jogosultsága van ily körülmények közt a magyarosítási törekvéseknek? Hogyan kívánhatjuk ezentul, hogy például a kereskedelem megmagyarosodjék, ha maga az állam germanizál? Nem-e azt fogja ezentul, minden kereskedő vagy gyáros mondani, hogy egy országban ahol minden művelt embernek kötelessége németül tudni csak azért, hogy védelmi tekintetben könnyebben érintkezessünk Béccsel, akkor a kereskedővilágnak, hogy kereskedelmi tekintetben könnyebben érintkezessék legalább is szabad németnek maradnia.

Tönkreteszi a javaslat tehát még a magyarosítás nagy és fáradságos munkáját is, mely már olyan szép lendületet vett és a mely élelőltétele Magyarországnak.

Hazafigához méltó dolog e javaslat ellen mindent elkövetni, mindent megkísérteni, hogy törvényneve ne váljék. A fiatalság, mely eddig kért, nagyon helyesen cselekszik, ha ezután követelni fog. És abban is csak helyesnek lehet eljárásukat, hogy mozgalmukat országossá teszik és a függetlenségi párttal egyetértve népgyűlésen igyekeznek jogaiknak érvényt szerezni.

Tisza Kálmán maga mondta ellenzéki korában, hogy szomorú dolog volna, ha válságos napokban, midőn a nemzet jogai, életérdekei forognak kockán: az ifjúság néma és közönyös tudna maradni!

Dr. Czirer Ákos és Perczel Miklós

az új véderő törvényjavaslat ellen.

Czirer Ákos abból a megczófolhatatlan igazságból indul ki, mely a történelem

tanúsága s mely szerint a háború — ki csinyben, nagyban — mindennapos. Ez az igazság szülte a hadseregeket s ez tette, hogy a népeket a tepsedés sohasem szenvedhette el. Katonai szempontból tökéletesen egyre megy, hogy a védelmi rendszer milyen természetű s csak az a kérdés, hogy fenntartásának eszközeit, fejlődésének biztosítékait megadhatta-e neki az ország.

A hadsereg nem öncél létezésének czélja és oka a nép, melyet az védeni tartozik. S ezért helytelen a mi hadügyi kormányunknak az a felfogása, mely azt árulja el, hogy a nemzetet a hadsereg alárendeltjének és eszközének kívánja tekinteni.

A közös hadsereg, mely szereti magát a monarchia utolsó védbástyájának tekinteni, nem tördök azzal, hogy honnan szerzi az ország azt a rengeteg pénzt, melyet reá áldoz, vagy pazarol: de a hadügyi kormányban végre fölébredhetne a lelkiismeret, midőn látja, hogy a hadseregre pazarolt fölösleges költségek révén mennyi anyagi erő vonatik el a nemzet egyéb igényeinek kielégítésétől. S ha legalább ez a hadsereg aztán annyi költség fejében a miénk és igazi hadsereg volna! De nem a miénk, mert nem nemzeti és nem hadsereg, mert ilyen nemzeti karakter nélkül nem képzelhető.

Épp úgy hibázna az, aki csak a hadsereg lelkesedésére alapítaná annak védképességében való reményeit, mint az, aki magában a kiképzettségét tartaná elegetőnek. A hadseregnek kiképzettségére és lelkesedésére aladarant szüksége van. S ha Széchenyi Aladar gróf azt mondta, hogy manapság már nem elegendő a pusztá lelkesedés, akkor azt kérdi, hogy hat volt-e egyáltalában idő, mikor a pusztá lelkesedés elegendő volt? Talán egyszer: Jericho ostrománál. (Derülttség a szélsőbaloldalon.) Az a jogzím, melyért most a fegyverkezést sürgetik, sohasem fog megszűnni, mert háború előtt is fegyverkezünk, hogy a harcra készen találjunk, háború után is fegyverkezünk, hogy vagy visszafizessük a kölcsönt — ha mi szenvedtünk veszteséget — vagy megtartsuk a prédát, ha győztünk. Helytelen tehát a politikai helyzetek minduntalan előrészvizsgálása, mert a politikai helyzet megváltozhatlan.

A szőnyegen forgó javaslat katonai szempontból sok kifogás alá esik; gazdasági és egyéb szempontokból pedig egyáltalán nem számol a nemzet igényeivel és képességeivel. Ezért nem fogadhatja el s ezzel végezhetné is beszédét, de reflektálni akar még arra az intézkedésre, mely a közvéleményben oly nagy hullámmal vert fel. Az önkéntes intézmény nem kedvezmény, mert nem kedvezmény az, ha egy intelligens, művelt fiatal ember éppen elegendő időt szolgál arra, hogy kiképzett jó katona legyen. (Zajos helyeslés a szélsőbaloldalon.) Lehet az jótétemény, hogy az illető fiatal ember — ha megfizeti — nem kénytelen a kaszánya élet minden szekaturájával megismerkedni. A tisztai rang elnyerésére való kötelezést tehát nem tartja jogosultnak.

Végül polemizál az eddig felszólalt kormánypárti képviselőkkel s küldönösen

A nagy világ előtted áll, Eljött, ha élni kell, Mert itt, jöjgyed meg bús magyar, Nincsen számra hely!

Ábrányi Emil.

Török história.

Nem tudom, hogy milyen nyelven írjam meg ezt a történetét: tobbéltal avagy szabóndrétl-e? Első esetben azt jelentené, hogy a „Mille et una nocte“ című száz éves és 36 kötetes regétárból cseutem; a másodikban réam fognék, hogy a „Deutsche Groschen Bibliothek“-ből fordítottam le, a melyben minden orosz regény megvan — németül. No de mivel csak reportot írok, talán impozáns tudományos apparatust nélkül — magyarul is elhiszik.

Hol volt, hol nem volt, volt tehát egyszer egy török diplomata, aki most Orsova felé utazik, maga egy vagonban „les pattes en avant.“ — a talpak előre, amint a francia mondja; vagyis becinzelve légmentesen háromszoros koporsóban. Ez a szegény diplomata egy szép napon a következő fermánt kapta Stambulból:

Etimek levelid dűmbűli! — a mi tobbéltal annyit jelent hogy: „meg kell halnod kutya!“

(... igazhívő muszalmán nyelven pedig egy arany szinort), mondaná Mikszáth. Csakhogy nincsenek többé igazhívő muszalmánok a Dolmabagdszében, oda is befészkelte már magát a nyugati kultúra, mindenféle humánus intézményeivel együtt.

Vagyis elküldték a törökünknek a prózaikuk kék ivet.

Pulszky Ágost és Tisza István fejtegetéseire reflektál. Tisza Istvánnak általánosságban és bizonyítás nélkül világba dobott vádjait erősen visszautasítja s kéri Tisza Istvánt, hogy az ilyen vádaknak ilyen formában való fölvetésével várjon addig, míg elérhetlen magasságban fog állani a pártok fölött s tekintélyének súlyt paralizálni fogja argumentumainak hiányát. (Zajos helyeslés a szélsőbalon.) A javaslatot nem fogadja el, de hozzájárul Ugron Gábor határozati javaslatához. (Hosszantartó zajos eljénzés a szélsőbalon.)

Perczel Miklós kifejti, hogy 1867 ben a kiegyezés nehezségeinek áthidalása rábírhatta a nemzetet, hogy önálló hadsereget ne követeljen, de azt soha senki nem akarta a magyar hazafi nem is akarhatta, hogy a magyar nyelv soha érvényre ne jusson. Hivatkozik az 1868 iki véderő-törvény tárgyalásaira, az akkori előadó s kitűnően Andrássy Gyula gróf nyilatkozataira, melyekből kiittuk, hogy a nemzet a magyar hadsereghez való jogáról nem mondott le, csak annak gyakorlatát módosította s hogy a véderő-törvény nem közös törvény hanem csak közös elveken alapuló törvény. Világosan elősmerte ezt az első delegációban az akkori hadügyminiszter is, úgy nyilatkozta: „A magyar hadsereg, mint az összes véderő ki-egészítő része, miként szervezendő, a pesti országgyűlés fogja meghatározni.“

A közjogi ellenék folyton sürgette ugyan az önálló magyar hadsereghez való jogunk megvalósítását, de a kormánypart 1868. óta e tárgyban egyetlen egyszer sem emelte fel a szavát; a főrendiházban pedig a szülő volt az egyetlen, aki azt ismételve sürgette. (Élénk helyeslés a függetlenségi pártón.)

És most ismét előttünk fekszik egy száraz szervező javaslat, mely nagy áldozatokat követel a nemzetől, mely a honvédséget bele készült olvasztani a hadseregbe s nincs egy intézkedés sem, melynek feladata volna a hadseregbe behozni a nemzeti szellemet és jellemet. A hadsereg ma nem az, ami husz év előtt, mert a hadsereg maga a nemzet, ezt pedig az eddigi szervezett szük keretében beleszereltani a szétrobbanás veszedelmé nélkül nem lehet. (Élénk helyeslés a bal- és szélsőbaloldalon.) Az osztrák-magyar monarchia a befejezett valóságok csak akkor fog válni, ha lesz — a Lajthán túl német Ausztria, a Lajthán innen magyar Magyarország. Ennek pedig eladhatóan feltétele, hogy legyen a közös haderőben magyar hadsereg magyar vezénnyel, magyar zászló alatt. (Élénk helyeslés a bal- és szélsőbalon.) A főhadárnak csak akkor lesz teljesen megbízható közös hadserege, ha a felvonulásnál a két zászló egymás mellett fog lengeni.

Ezek lévén általános nézeti a véderő politikáról, a törvényjavaslatot nem fogadhatjuk el, mert annak nemesak egyes részleteit, hanem egész irányát alkotmányellenesnek tartjuk. Követeli, hogy a tisztí visnag magyar lehetése nem kivételes engedmény, hanem törvényes joga legyen a magyar ifjaknak. A honvédelmi minisz-

ter érve, hogy hisz a hadseregnél még a közlegények is elsajátítják a német nyelvet, épp az ellenkezőt bizonyítja, mint amit akar.

A közös hadsereget valóságos germanizáló intézménynek akarják fejleszteni, mi pedig jogosan azt követeljük, hogy, miután minden más intézmény, a hadsereg is a magyarosodás ügyének szolgálna.

A miniszterelnök és Ivánka Imre arra hivatkoztak, hogy 1848 ban a magyar hadsereg tekintélyes része is német vezénnyel állott. Ez valótlan, mert a legtöbb hadtestben csak a fővezénnyelben használtott a német nyelv, a Perczelében kizárólag magyar volt s csupán a Görgeyében kizárólag német. De hát volt is okunk megbánni az opportunitásnak adott engedékenységeket (Ugy van! a szélső baloldalon.) Ez teremtette meg azt a szoldatskai negélyt, melyet Kossuth Lajos (Élénk eljénzés a szélsőbaloldalon) iratában oly élesen és méltán kárhoztat

Ez tette lehetővé az árulások egész láncolatát, mely Világosra vezetett (Ugy van! a szélső baloldalon.) Nem akar részleteket felhozni, (Halljunk! Halljunk! balfeől és a szélső baloldalon), ut a győri és többi honvédegyletek felszólására azon alkalommal, midőn 207 honvéd és nem honvéd megkísérlette a szerezsenyt fehérre mosni.

Ezen szomorú és szégyenletes tapasztalások tehát nem arra utalnak, amiért miniszterelnök ur és Ivánka képviselő ur azt felhozta, hanem arra hogy óvakodjunk az ilyen végtelen hibák ismétlésétől. (Helyeslés balfeől.)

Áttérve a kultuszminiszter üsmert rendelkezésre, nincs kifogása ellen, hogy a német nyelv alapsóbb tanítását rendelje el, hanem meglepte az a szellem, mely a miniszter nyilatkozatának hangjából kéri: Erősen ostromozta a nix dajcs aramlatot, de egy szava sincs a nix ungarisch jelenéseire, melyekél mindannap találkozhattik. Pedig rá, mint szakminiszterre, kinek egyik főfeladata a nemzeti nyelv ápolása, ily jelenések közömbösek nem lehetnek. (Élénk helyeslés a bal- és szélsőbalon.)

A miniszterelnök többször is felszólalt, de semmit sem mondott a javaslatról. Ugy látszik, nem tetszik az senkinek, neki magának sem. És mégis kötelességének tartja meg a tárczáját is hozzákötöni. Kérdi a miniszterelnököt, miért nem kísérte meg a tárczakérdést ott fölvetni, ahonnan ily törvényjavaslat keresztilhajtását rakényszerítik.

Lehet, hogy a katonai körök még a kormányzóságtól sem riadnak vissza; sőt talán elmennek a parlament felhasználása végtelég. Am kísérték meg és meg fogják látni, hogy egy-két rohadife kerüllet kivéve a választók oly képviselőket fognak ide küldeni, kik be nem fogják érni a most követelt morzsákat. (Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

A miniszterelnök rámutatott, mily szerezsenység volna, ha 48- vagy éppen a 49-iki események ismétlődnek; teljesjen igazza van, csakhogy ne oda intesse a

hatalom diplomaciai ügyvivője ellen atyaisági keresettel lépett egy franciaországi illetőségű nő. Kérdés: illetékes-e honi bíróságnak ebben a perben, nem védi-e a diplomatát exterritorialis joga? stb.

Magától értetődik, hogy semmiféle jogászokörök nem érdeklődtek a szóban forgó exterritorialis joghatálya vagy a bírósági illetőség iránt. A „jogi eset“ egy jól megfizetett újságíró csempézte be a lapba, a jogászok meglepő kíváncsiságával együtt.

Ezt a közléményt azután kellő kommentárral magyarázta, mely az érdekes jogi esetből egyszerűen országos botrányt csinált, elküldték a török külügyrenek a ki rögtön intézkedett példás megtorlásról, valamint az utód kinevezéséről.

A mit sem gyanított beyt elesapták infámisan s egy rézpara végkielégítést sem kapott.

Röktön ott kellett hagynia a keleti pompával berendezett hivatalos salonokat és szállodába tért — meghalni. Ugy látszik a török diplomaták nem éppen a legostobábbak.

Az egész „országos botrányból“ pedig igaz volt annyi, hogy a szegény muzulmánok sok hölgy ismerősei között volt egy, a ki szemtelenebb volt a többiekénél. Ezt a hölgyeketél különben később el is toloncolta a fővárosi rendőrség.

Ezt a titkot vitte magával az a háromszoros érc koporsó, mit a robogó gyorsvonat csöndes éjjen az alföldi rónán át keletre szállított.

Lipiai Kornél.

T Á R C Z A.

Uj „Szózat.“ (+)

Vesd meg hazádat óh! magyar, De rendületlenül, Így léssz erős, mint sok jeles, Ki a magasban ül.

*) A „Bolond Istók“ mult heti számából veszsük át a fenti verset, mely oly hatalmas asztírálja a ma uralkodó szellemnek. Ábrányi e költeménye széles körben méltó feltűnést keltett, aminek egyik kifejezése az ábrányi Emilhez intézett következő levél: Alulírottak olvastuk a „Bolond Istók“ mai számában Uj „Szózat“ című költeményét. Meg nem állhatjuk, hogy e szép költeménnyel szemben, mely felér egy hazafias tettel, ki ne fejeztük elragadtatásunkat. Hazafias üdvözléssel, Budapest, 1889. január hó 12. Apponyi Albert, Grünwald Béla, Horánszky, Kovács Albert, Tomcsányi László, Veszter Imre, Hollák Imre, Potoczki Dezső, Doda Béla, Feenyessy Ferencz.

köszönetét. Tisztikara a folyó évre következőleg alakult meg: Mattyasovszky Jakab elnök, Grohmann II. elnök, Beck jegyző, Marx Nándor aljegyző, Kallenberg T. pénztárnok, Kuechtl II. pénztárnok. Választmány: Scheschin (a IV. oszt. képviselője), Steidl (a IV. oszt. helyettes képviselője), Koffer, Knerr, Luhm, Sachor, Skedi, Sipos, Ziegler. Ellenőrök: Jaronek, Schwarzenberg, Unger. Póttagok: Hossz, Kankovszky, Oláh, Sandmann, Seherberg, Wiesinger. Az egylet a múlt évben 511 tagot részesített segélyben és 5 haláleset után viselte a temetési költséget. A vágyon 4254 f. 13 krt tesz ki a hozzájuk beklüdtött kimutatás szerint. — Gratulálunk a derék gyároknak; a humánus intézmény szelleme, tudunkkal ő — s veje ki az egyletnek elnöke, szintén elismerést érdemel, hogy erkölcsi támogatásával fenállását s fejlődését biztosítja.

— Városi gazdálkodás. A „gyanúsítás művészetét“ nélkül elmondhatjuk, hogy botránnyal dolgok merülnek föl a városi gazdálkodás körül. Több külvárosi polgár jelent meg szerkesztőségünkben s a következőket beszélték el. Évek óta „gyanus“ szemmel nézik, hogy a városi majoros, Németh István, minden ellenőrzés nélkül működik; végre hosszas figyelem után sikerült a turpisságra jönni. Ugyanis Weisenberger József fia István, ki daczára, hogy az egész hetet fuvarlást Weber építőmester szolgáltatásában töltötte, fölvette Németh István majoros által a heti listába, mintha a városnak dolgozott volna é a rá következő vasárnapon 14 f. 30 krt fizetett ki neki a városi pénztár a listája alapján fuvardíj s 1 f. 50 krt gyalognapszám fejében. Megjegyzendő, hogy gyalognapszámot Weisenberger egyáltalán soha sem is teljesített. Ezen oszmány visszaélések, a város megkárosításának egy városi bizottsági tag volt szentantuja, ki az itt mondottakért mindenkor helyt áll. Szó, a mi szó, de már szégyenletes dolog, hogy ilyen esetek elő fordulhatnak s a mi fő: megtorlás nélkül hagyatnak. Nem tudjuk, hogy hol tanulta a majoros ezt a gazdálkodást, csak annyit tudunk, hogy valamikor Aidinger János polgármester házi szolgálja volt; az azonban bizonyos, hogy az ilyen manipuláció meg nem ürthető. Még megjárjuk, hogy azt mondják, hogy — tévedés. Elülhatal csalják, lopják a város közvagyonát. Vizsgálatot kérünk!

— A pécsi magán torna-társulat a Scholz-féle sörösrak helyiségében február hó 1-én jelméz-ünnepélyt rendez. A zenét az 52-ik gyalog ezred zenekara látja el. Földszint-tornaszat és egyéb bolondériák. Belépti jegy személyenként 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók Trebitz Ottó, Hemmerich Károly tornatanár uraknál és este a pénztárnál. Csak meghívóval ellátottak jelenhetnek meg.

— A „Mohácsi keresk önképző és betegsegélyző egylet“ Roheim Ferencné szűl. Musznitta Hermin védnöksége alatt február hó 2. napján a „mohácsi iparos olvasókör“ nagy termében jótékonyozású zártkörű táncgyalogmat rendez. Belépti díj személyre 1 f. 50 krt, családjegyre 2 f. 50 krt. Kezdeté 8 órakor. A meghívó mára át nem ruházható és kívánatra a pénztárnál felmutatandó. Fellépítések a jótékonyozás iránti tekintetből elfogadhatnak és hirlapi lag nyugtáztatnak.

— Főhívs. Egy Mágocson alapítandó takarékpénztár eszméje iránt érdeklődők ugyanott 1888-ik évi november hó 22-én értekezletet tartottak; mely az üdvös intézmény létesítését kivihetőnek találta és egyuttal annak alapmerőit kijelölte akkép, hogy az „Mágocs-vidéki takarékpénztár“ nevezet alatt, kibocsátandó ezer darab ötven forintos részvény mellett (melyből az alakuláskor a részvény névértékének 50% lesz befizetendő) lép életbe akkor, ha a szétklüdtött aláírás ivekben Mágocs és vidékének részvevői által a kellő számú részvény jegyeztetett. — Mintán még a megkívánt számú részvények nem jegyeztek, de mégis mivel az eddigelő már 500 darabon felül jegyzett részvények aláírói a legtekintélyesebb családokat képviselik meggyekben: a kezdet e sikerelőt fölbátorítva a végrehajtó bizottság elbátározta a részvényjegyzést kiterjeszteni a három szomszédos Tolna, Baranya és Somogy megyékre olyképen, hogy e közlés a három megye lapjaiban felhívást szolgáljon a közönséghez, mikép a takarékpénztár alapításában résztvenni akarók akár a „Pécsi kölcsönös segélyző-egylet“ „Szegeárdi Takarékpénztár“, „Somogy-kaposi Takarékpénztár“, „Bonyhádi Takarékpénztár“, „Hügyési Takarékpénztár“ és Dombóvári Takarékpénztár“ akár egyenesen Halvaz József elnökhez intézett levélben jegyezhesék az általuk elvállalni szándékot határozott számú részvényeket bezárólag f. évi február hó végéig. Megjegyezzük, hogy tuljogyes esetén a részvények a jegyzett részvények arányában lesznek elosztva. A záros idő elteltével, ha a részvények kellő számban jegyeztek, az egyenlőre csak erkölcsi kötelezettséget vállaló aláírók f. évi márczius hó első felében Mágocsra alakuló gyűlésre hivatnak meg, melyen vagy személyesen jelennek meg, vagy az általuk jegyzett részvények kötelező elvállalása iránt nyilatkozatot küldenek a végrehajtó bizottsághoz.

— Jelméz-estély. A nögyelet által rendezett jelméz-estély, eltekintve attól az intermezótól, mely egyik rendező s egy igen előkelő iparos család küst merült föl, a rendező tapintatlansága folytán; igen sikerültnek mondható. Szép számú közönség jelent meg s mulatólag igen kedélyes volt. Ott láttak: Magyarly Róza, Bo-

gyay Pongrátnán, br. Ottingerné, Deoleva Vilmosné, Dulánszky Károlyné, Thaler Gusztávné, Aidinger Jánosné, Opris Péterné, Miklár Kálmánné, Brodskyné, Bartosság Imréné, Kaufmann Nándorné, Hegedűs Imréné, Krasznay Mihályné, Leksa Károlyné, Polgár Jenőné, Angyal Pálné, Hoffer Károlyné, Dragonescu Dömjenné, Fürster Beláné, Laky Gáborné, Herbert Jánosné, Scholt Gyuláné, Ratkovics Ferencné, Lítke Józsefné, Fischer Ferencné, Krasznay Miklósné, Baros Kálmánné, Koch Ferencné, Zsiga Lajosné, öz. Virtné, Sável Kálmánné, Szalayné, Kohárics Jánosné (Sikló), Beckné, Kovácsics Jánosné. Erreth Kálmánné, Lukácsné, Böhm C. F.-né, Dworzákné, Szondy Mátyásné, Valentin Ottóné, Girard Józsefné, Köcsönné s Vécsey Istvánné urhölgyeket, továbbá: Dobozay Mariaka (lengyel), Szinkovics Mariaka (olasz), Obetko-nővérek, Talián nővérek, Nagy Aranka, Hoffer Melanie (ő-német), Vary Piroksa, Schneckenberger Julcsa, Petrács nővérek, Nendtvich Vilma (meiszió), Scheiber N., Nagy Flóra, Gyones N. (gyűd), Gálóvics Janka, Rihner Ada (szerb), Dulánszky nővérek, Moravitz Karla, Holtmann Aranka (szerb), Vízkelethy Fenna (Stuart Mária), Bogay Leontin, Aidinger Róza, Lítke Mariaka, Ratkovics Ilka, Bartosság Józsa kisasszonyok. Az első négyest 50 pár járta. A zenét a katonazenekar szolgáltatta.

— A kereskedő bálja. A kereskedelmi ifjak kebelében elhatározottak, hogy a tarsangban a saját „firmájuk“ alatt bált rendeznek. A bálorúdező bizottság következőleg alakult meg: Obetko Gyula főrendező, Csurdá Henrik pénztáros, Walter S. Gyula, Kindl S. Ferenc ellenőr, Márton Árpád jegyző, ifj. Bédő Imre, Böhm József, Bús Gy. Antal, Eötvös József, Guba József, Hárs Zsigmond, Hájek Fülöp, Kerner János, Markovics József, Póth Vilmos, Szent Gály Jenő, Walter S. Gyula. A bálon Horváth Feri zenekara játszik.

— Esküvő. Szerdán tartotta esküvőjét dr. Mihálffy Ernő jogtanár Friedl Aranka kisasszonnyal az apácák templomában. Az eskedést Meudlik Ágoston apátplebános végezte. A lakoma dr. Fesztl Károly kanonoknál, a menyasszony nagybátyjánál tartottak meg.

— Jégünnepély. A pécsi korcsolya-egylet jégünnepélyt rendezett csütörtökön délután az egyleti jégen a katonazenekar közreműködése mellett. Igen szép és nagy számú közönség vett részt. Voltak érdekes közlöttök: Lítke Mariaka telet ábrázolt diszes hóhelyben öltözékével, Hinka Ilka jeges-medve kosztalmban, Hinka Mariaka lengyel nemzeti viselében igen érdekesek voltak. Sável Kornélia és Brodsky N. galamb-kosztümöt viseltek. A férfiak közül: Zsitray és gr. Zichy bohócoknak öltöztek, ifj. Sável Kálmán ballerínának öltözött. Volt két verseny is hölgyek és férfiak részére, a nők részéről Petrásch Hedvig, a férfiak közül Zsitray Jenő győzött. Az akadályverseny elmaradt. Este 5 óra tájban meggyújtották a magnézium-lámpát és a lampionokat, mely igen szép festői képet nyújtott; az azonban tagadhatlan, hogy az elektromos világítást semmiféle fény meg nem közelítheti. Nem volt elég erős a világosság. Erőteljesnek szentint, ha az idő kedvez, az egylet még egy nagyobb szabású jégünnepélyt fog rendezni.

— Halálozás. Pucher Vilmos városunk törzs-polgára, f. hó 25-én életének 66 ik évében, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Hült hamvai ma délután 4 órakor fognak örök nyugalomra tetetni. Béke poraira!

— Fábán Sebestyén. A város ezen fogadalmi ünnepe, mint minden évben, az idén is nagy ünneppel és fényes lakoma volt az irlgalmesoknál. A nagy misén Zeinkó István apátkanonok celebrált fényes segédlettel; nagyban emelte az ajátosságot Schreier Ilona k. a. éneke, ki több templomi magánéneket adott elő; ügyeztetten Meiszner Imre G-dur miseje, melyet Meiszner és Buzagits adtak elő. A mise végeztével Auerbach László szt. ferenczrendi áldozár mondott emelkedett szellemű hazafias szent beszédet. Déleben a rendház díszedébet adott, melyen jelen voltak: Kardos Kálmán főispán, Zeinkó István apátkanonok, Sável Kálmán törzsviki elnök, Krasznay Mihály kir. tanácsos, Aidinger János kir. tanácsos polgármester, Opris Péter póstaigazgató, Dragonescu Dömjén pénzügyigazgató, Kierhstein műépítész, dr. Koharita Károly tisztiförvos, dr. Hölbling megyei főörvos, dr. Schwartz Frigyes, dr. Csiror Elek orvosok, Majorossy Imre, főjegyző, Fekete Mihály városi t. ügyész, dr. Erreth Lajos városi kórházi igazgató, Kindl kölc. seg. egyli. igazgató, Egy József a rendház jogtanácsosa és még sokan. Az első toasztot Kardos Kálmán főispán mondotta a rendház tagjaira; utána egyik toaszt a másiakat érte.

— A „Gazdák és iparosok általános hitel szövetkezet“ pécsi főkötelepe f. év január hó 24-én (vasárnap) d. u. 2 órakor saját helyiségében (sűrház-utca 7 szám) rendezte évi közgyűlést tart, melyre kéretnek a t. részvényesek minnél nagyobb számban megjelenni.

— Az új színház ügye. Az új színház ügyében kiküldött bizottság vasárnap délelőtt a városi ház közgyűlést tart, melyre tartott ülésen osztotta szét a gyűjtőleveket az egyes vállalkozó gyűjtők között s jelelte ki az utcaikat vagy városrészeket az illető gyűjtőknek. Az ülés kezdetén Krasznay Mihály elnök fölolvastatta a gyűjtésre szóló fölhívást. Ez után Jozsenszky Ferencz alispán állott föl s a pécsi nemzeti casino nevében, mint annak elnöke kijelentette,

hogy casino az új színház-alap javára 1000 f. 100 krt szavazott meg. A kijelentést lelkes éljenzés követte. A gyűjtőleveket és utcaikat a következőképp osztattak szét: Széchenyi tér és Király-utczában gyűjtjenek Fekete Mihály és Lukács Adolf; Mária- és József-utczákban; Grünth Ignác és Aubreg Antal; Anna, Megye-, Plébánia- és Szepessy-utczákban: Litzky Bálint és Perzel Béla; Mór-, Káptalan- és Papnövelde-utczákban: dr. Gerecz Péter és Zavaros Péter; Nagy-Flórián-, Kis-Flórián- és „Janos-utczákban: Szieberth Nándor és Boreberics Imre, Sűrház- és Malom-utczákban: dr. Seb Károly és dr. Nick Alajos, Apáca- és Ferenczi-utczákban: dr. Toldi Béla és dr. Krasznay Miklós; Iskola-utca és Scitovszky-téren: dr. Egy Béla és dr. Nemes Vilmos; az egész Ország-uton, Indóház- és Pálya-utczákban: Höfler Antal és Schlauch Imre; Kistér, Kistér-utca, Deák-, Irgalmas- és Teréz-utczákban: dr. Szekrényessy Ferencz és Berezky Miksa; Nepomuk-, Siklósi-, Perczel-, Majláth-utczákban; a Majláth- és Hal-téren; Bolgár Kálmán és dr. Krausz Jenő; Budai-fűtőházban, Vásár-téren és a Fűlő-vámház-utczában: Papp József és Zsolnay Miklós, a Sziget-külvárosban — az ország-ut kivételével — Haksch Lajos és Várady (?) Ferencz. — A többi utcaik, melyek e lajstromban még nincsenek fölelírve, utólagosan osztattak szét. Ezekben kívül az összes hivatalok fejei kaptak gyűjtőleveket, melyeket hatáskörükben köröztenek, a helyi hírlapoknál pedig állandóan le van téve egy-egy gyűjtőlevél.

— Betörések. Péntek virradóra nem kevesebb, mint 15 betörési kísérlet történt városunkban. Beküszöböltek ennyi, azt hisszük, elég. Az egész téli szezonban eddig alig történt a város területén efféle kísérlet s most egy éjszaka valóságos rabló-hadjárat volt városunkban. A nagy lövöldözés fölriasztotta, a közelben lakókat álmaikból s oly nagy volt az ijedelem, még másnap is r e m e g v e beszéltek el az illetők a rabló-járat. A betörők csakánnyal törték föl az ablakokat s a bol rájuk lövöldöztek, mindenütt lövélvel válaszoltak s lön háborus durrogatás. A azok a budai külvárosban kezdték el a betörés művészetét gyakorolni. Apróbb szatolcs-boltokba és magán házakba kíséreltek betörést, de mindenütt sikertelennel, mert a fölbredt lakók elriasztották őket. Az első „ütözés“ a malom utczában történt, hol a betörők nemesak a lakókra lövöldöztek, de a „háborus hangra“ elősietett Lítke-kaszárnyabeli katonákra is kik, szintén löttek a betörők után. Mezei műkertész boltjába is betörték, a szobában alvó inasra rálöttek, de a töltény csütörtököt mondott s a fü tékeg-beesett ordítására menekültek. Miczky szigeti külv. országúton lévő kereskedésének ablakait föltörték s a kirkatból forgó-pisztolyokat vittek el. Itt is megzavartattak. Miczky az emeletből lelért rájuk, ezek vissza löttek s tovább menekültek. A kaszárnya utczában éppen egy ablakot fessitettek, midőn a rendőrség nyomukba ért. Hermann rendőr tizedes rálőtt a betörőkre, de nem stlt el a tölténye. A betörők egy vadizárokon menekültek tova s nyomtalanul eltűntek. Az éjjel s másnap számos befogatás történt.

— „Nines többé köhögés!“
Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és dijjutalmazott

— Egger-féle mellpasztillákkal
melyekre t. cz. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.
Ezen kitűnő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 f. 50 krt dobozokban kaphatók

Pécselt:
Sipőcz István, Erreth János, Zsiga László, Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend. gyógyszertárban.

Enzékben:
Gobetzky I., David Gyula és Dines S. K. gyógyszerész uraknál.

Viltányon:
a Csató-féle gyógyszertárban.

Nyilt-tér.*

Köszönel-nyilvánítás.
Mindazok, kik felejtethetlen emléktű kedves nőm: Schreyer Károlyné szűl. Mészáros Anna elhunytja s hült hamvainak örök nyugalomra tétele alkalomával számos megjelenésük s részvétlű kifejezéses által fájdalmanukat enyhíteni igyekeztek, fogadják színto szívbel erőd köszönetünket.
Pécs, 1889. január hó 26.
Schreyer Károly férj és családja.

*) E rovat alatt megjelenéskért nem vállal felelősséget a szerk.

NAGY FERENCZ Isp. tulajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ Isp. vezér. felelős szerkesztő.

HIRDETÉSEK,

Maggi

Bouillon.

Extracte, (20-1)

elvan ismerve, hogy a legjobb és a legolcsóbb

leves-kivonat husvagdalékkal, leves-liszt hüvelyesveteményekből.

Egy theáskanal kivonat egy edény forró vízben azonnal minden más hozzávaló nélkül erős és jóltul husleveset szolgáltat.

Főraklár Ausztria-Magyarországra:

Julius Maggi & Co.,
Wien, I. Jasomirgottstrasse 6.

Pécselt kapható,
Köszl Jánosnál.

Az 1889-iki párisi kiállításra szerződtetett

női zenekar

Zelenka J. ur kitűnő vezetése alatt naponta szemféltadást tart az „Európa“-kávéházban, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja

Szállasy Alajos, káda.

Szabad bemenet.

Fürdő-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint saját telkemen (siklasi országút 40. sz. a.) újonnan fölépített

„FERENCZ JÓZSEF“

gőz-, zuhany- és kádfürdőmet

hétfőn, m. hó 17-én megnyitottam.

Nem kiméltem semmi költséget, sem fáradságot, hogy fürdőintézetem a jelenkor igényeinek úgy a közegészség, mint kényelem tekintetében teljesen megfeleljen, miért is kényelmes

gőz-, lég- és kádfürdőkről

gondoskodtam, melyekben 25 zuhanyt alkalmaztam. — Ezenkívül megemlítem, miszerint a

meleg- és hideg-medenczék

naponkint újra töltetnek, tehát folyton friss vízzel vannak ellátva.

Fürdő-intézetemmel kapcsolatban csinosan berendezett olvasó-, illetőleg pihenő-termet rendeztem be, mely a n. é. fürdő közönség rendelkezésére áll.

Midőn mindezeket a n. é. közönség becses tudomására hozom, kérem pártfogását és tömeges látogatását.

Kiváló tisztelettel

PINTÉR JÓZSEF,
a „Ferencz József“ fürdő-intézet tulajdonosa.

Fürdő-árak:

1 gőzfürdőjegy	60 kr.	1 kádfürdőjegy 1 személyre	60 kr.
25 „ „ „ „ „	10 ft.	1 „ „ „ „ „ 2 „ „	90 „
1 katonajegy	40 kr.	1 katonajegy	40 „

— Een árak törülkő-ő-kendő és lepedővel értetnek. —

A gőzfürdő nyitva van:
Férfiaknak: reggel 7 órától 12-ig. — Nőknek: délután 2 órától 5-ig.
Kádfürdők: reggel 7 órától 12-ig, délután 2-től 7-ig.

LAUBER REZSŐ

(Pécselt, Mária-utca 4. sz.)

a káptalani korosma fölött jobbra levő

téglagyár tulajdonosa és cserepes

elvállal mindenféle cserepes munkákat és javításokat 3 vagy 6 évi szerződés mellett, valamint **új tetőzetek befödését** egy évi jótállás mellett.

Szállít és áru téglát, cement-lemez, oltott meszet és homokot a legmítányosabban szabott áru.

Bér- és fuvarkocsik
mindenkor a legutányosabban kaphatók.

A közönség kényelmére telefon-összeköttetés a házzal és a téglagyárral.

Első Pécsi Temetkezési Intézet „Kegyület“
Ó-pósta utca 22-ik szám

elvállalja a

temetkezések rendezését

a tulajdonát képező francia minta szerint épített díszes légmentes üveg- és nyitott halottas kocsijában, itt helyben és vidékre, olcsón és legszebb kivitelben.

Diszes ravatalozások felállítását minden osztályhoz.

A halottak szállítását minden irá. yban.

Raktár éres- és fakoporsókból, szemfedők, sirkoszorúk, térf- és női halottas ruhák. A pontos kivitelért az intézet aliorított tulajdonosi kezességnek:

Hoffman Károly. Edhofer Ferencz.
Hártl Ferencz. Szigriszt János.
Kindl Ferencz. Lauber Rezső.

Gindl Alajos rendező.